

**PROCESIJA NA SVETKOVINU VELIKE GOSPE
U SINJU 15. KOLOVOZA. 2015.**

9'00 sati - Počinje se formirati procesija

9'20 sati - Uvod u procesiju:

Započinjemo zahvalno euharistijsko slavlje prigodom 300. obljetnice čudesne obrane Sinja. Bogu zahvaljujemo za svoje pretke koji su 1715. godine obranili Sinj od navale nadmoćne osmanlijske vojske. Umjesto novoga napada, kako je bilo za očekivati, u zoru samoga blagdana Velike Gospe, 15. kolovoza 1715. godine, osvajačka je vojska, neočekivano, odustala od osvajanja Grada i napustila Sinj i Cetinsku krajinu.

Blagdan Velike Gospe, te godine, bio je veliko zahvalno slavlje slobode. Danas, nakon 300 godina, slavimo isto slavlje, isti blagdan Velike Gospe, isti blagdan slobode. Zahvalni Gospi Sinjskoj za njezin zagovor i Bogu za njegovu milost, kako onda tako i danas, prinosimo na oltar onu istu žrtvu po kojoj smo spašeni, euharistijsku žrtvu Isusa Krista, Marijina Sina, našega Spasitelja.

Gospe Sinjska! Evo nas i danas pred Tvojim svetim Likom. Došli smo jer te ljubimo. Svatko od nas, u dubini svoga bića, zna zašto je danas ovdje. Došli smo: *ispuniti zavjet, prinijeti dar, izreći molitve zahvale, vapaje i prošnje. Svatko je od nas došao sa svojim križem, teškoćama, ali i vjerom i nadom pretočenom u ljubav.* Danas smo svi mi dionici stoljetnog hoda i molitava koje odzvanjaju ovim Svetištem i ovim Gradom. Dionici smo neprekinutog niza mnoštva onih koji su dolazili i dolaze pred tvoj lik Gospe Sinjska, tražeći utjehu, vjeru, nadu i zahvaljujući na primljenim milostima.

Želimo čiste duše i čista srca ući u ovo sveto euharistijsko slavlje. Bog nas čisti u sakramentu ispovijedi i u ovoj pokorničkoj procesiji ulicama našega grada. Na ovom hodu želimo „istresti“ sve svoje grijehе. Želimo pročistiti 300-o godišnje pamćenje u milosti Božjega opraštanja. Kristovom žrtvom nas je Bog pomirio sa sobom. Budimo spremni prihvatiti mir s Bogom, sa samima sobom i s ljudima, svojom braćom i sestrama.

Na tom hodu u razmišljanju, molitvi i pjesmi, želimo s Gospom proći onim putem kojim je njezina slika, slika Majke od Milosti, prošla iz Rame do Cetinske krajine. Na tom putu želimo se mistično sjediniti ne samo s Gospom već i sa svim našim precima koji su je poput nas štovali proteklih 300 godina.

PJESMA: *Pohvale Isusu i Mariji* - (L. br. 4.)

9'25 sati SLAVE ZVONA

9'30 sati FANFARE: *najavljuju skidanje Gospine slike s oltara i početak procesije*

- recitira se pjesma:

NA BLAGDAN GOSPE SINJSKE 15. VIII.

*Opet slave zvona u svečanom zvuku
Veselo se viju crkveni barjaci,
Blagi danak svanu kršćanskomu puku
Svijet se smješka čitav u sunčanoj zruci...*

*Ovo dan je One koju svojom Dikom
Zovu Sinj bijeli i Cetina ravna,
Kuju svojom Majkom i Gospom Velikom
Čitav rod nam prozva još u doba davna!*

*Gledam sliku Tvoju svu u suhu zlatu,
Čujem kucaj zvonca sa srebren - okvira,
Motrim Glavu svetu mило umiljatu.
Blag Ti Majčin pogled u srce me dira...*

*Iz te slike divne čitam ljubav Tvoju
I svu nježnost zlatnu Srca Materina...
Gospe Sinjska draga, gledni djecu svoju
Kroz tu Sliku slavnu, iz rajskih visina!*

*Gledaj , dobra majko! K Tebi došli mi smo
Noseć teško breme i briga i boli,
Nevoljama mnogim okruženi svi smo...
Za milosnu pomoć sav Te narod moli:*

*Blagoslovi, Majko, i pomози, Blaga,
Nas i naše sve nam, veliko i malo!
Daj, uz pomoć Tvoju, Gospe Sinjska draga,
Da bi trnje naše ružicama cvalo!"*

(fra Stanko Petrov)

PJESMA: "O, Gospe Sinjska" (PJEVA ZBOR sve kitice) - (L. br. 1.)

(U procesiji i na Sv. misi pjeva: ZBOR ŽUPE ČUDOTVORNE GOSPE SINJSKE,
pod ravnanjem s. Jelene Mijić i fra Jure Župića)

1. razmišljanje

Prije 328 godina, naši su preci bježeći pred tlačiteljima, po Božjoj Providnosti, vođeni fratrima, napustili zemlju svoju i zavičaj svoj. Spalili su svoje ubožne kućice, samostan i crkvu na Šćitu, sa suzom u oku i pogledom usmjerenim u prazno, nepoznato i krenuli na „put bez sna“. Put ih je vodio u Cetinsku krajinu. Uz sirotinjski svežanj, sa sobom su ponijeli najveće blago, tvoju svetu Sliku, Sliku Majke od Milosti. Tvoja Slika bila im je utjeha na putu, zalog sigurnosti u nesigurnosti lutalačke sudbine, podsjećala je fratre i narod na stari kraj i stvarala atmosferu pobožnosti. Uz sva posrnuća i padove ti si bila uvijek uz njih.

Gospe Sinjska, u ovom pokorničkom hodu ulicama našega grada, pratimo tvoj Majčinski Lik, otvorena i skrušena srca. Svjesni smo da si ti uvijek s nama, a mi, često, svojim životom daleko od tebe i tvoga ljubljenog Sina. U skrušenosti, otvaramo svoje srce pred Gospodinom Bogom i molimo: oprosti nam Bože grijehe naše; oprosti posrnuća naša; oprosti naša lutanja, oprosti nam što smo kršili savez sklopljen s tobom na sv. krštenju; oprosti nam što smo se na svojim životnim stranputicama praktično klanjali lažnim božanstvima.

Pomozi nam Gospodine opraštati, kao što ti nama opraštaš. Opraštati srcem, trajno, iskreno, ponizno, velikodušno, neumorno. Isus nas je naučio da molimo: „Oprosti nam duge naše kako i mi otpuštamo dužnicima našim!“ Daj nam, Gospodine, htjeti oprostiti, jer od tebe je htijenje. Daj nam moći oprostiti, jer od tebe je snaga. Daj nam uživati radost opraštanja, jer ti si pravi izvor radosti. Daj nam druge moliti za oproštenje, jer si nam ti velikodušno oprostio.

Oče naš, ... Zdravo Marijo ... Slava Ocu...

O moj Isuse, oprosti nam naše grijehe, očuvaj nas od paklenoga ognja, dovedi u raj sve duše, osobito one koje su najpotrebnije tvogega milosrđa!

PJESMA: Svrni svete oči blage - (list)

2. razmišljanje

Kad je velika neprijateljska sila krenula prema Sinju (1715. godine), fratri iz nove crkve ponesoše Gospinu Sliku i skloniše se u tvrđavu. „Kada građani razumiše, da je Gospa u gradu,- piše Filipović - mnogo se uzradovaše i k njoj se udijl utekoše i s molitvama i zavitima. ... Fratри, žene, dica i ostala čeljad, koja za boj ne bijahu, tada u crkvi prid Gospinom Slikom „s plačem i suzama prošahu milost, da ih ne pusti u ruke neprijatelja“. A Bog dade taku odvažnost i „taku jakost braniteljima da se viteški braniše i obraniše.“

„Vapili su, a njihov vapaj za pomoć sred ropstva uzlazio je k Bogu. Bog je čuo njihovo zapomaganje i sjetio se svoga saveza“ (Izl 2, 23). Ove riječi Svetoga Pisma odnose se na izlazak Izraelskoga naroda iz egipatskoga ropstva. Ne možemo ne primijetiti da se one mogu primijeniti na čudesnu obranu Sinja 1715. godine, na taj događaj čiju 300. obljetnicu slavimo ove godine.

Gospe Sinjska, divimo se našim precima, koji su prije 300 godina, osnaženi vjerom u tvoj majčinski zagovor, danima odolijevali neprijateljskim napadima. Divimo se i onima koji su s čvrstom vjerom klečali pred tvojom Slikom i tražili zaštitu.

Danas zidine našeg Grada i našeg naroda više ne opsjeda neprijateljska vojska. Danas smo sami sebi postali opasnost. Međusobno posvađeni i podijeljeni. Zlo nas iznutra nagrizi i razara. U svojoj se sebičnosti smanjujemo: sve je više mrtvačkih ljesova, a sve manje dječjih kolijevki. Djeci hoćemo priuštiti sve, a zapravo im uzimamo sve, osiromašujemo ih: djeca su osamljena, osamljeni su mladi, osamljeni su braćni supružnici, osamljeni su starci. A što je čovjek u samoći duha? Isus nas uči da život imamo tek kad ga darujemo, kad ga stavimo u službu života, u službu jedni drugima.

Tvoja je ruka, Gospe Sinjska, oslobodila od ropstva i smrti naše pradjedove. Svojom majčinskom ljubavlju zaštititi i nas, djecu svoju, od pošasti bijele smrti, oslobodi nas od svakojakoga ropstva. Isprosi nam, Gospe draga, milost da naše obitelji postanu kolijevke života, da u njima vlada radost vjere, velikodušnost, sklad i mir. Neka braćni supružnici međusobnim razumijevanjem i žrtvom pokazuju ljubav jedni prema drugima kako bi i djeci pružali prave primjere ljubavi.

Gospe, usmjeri putove naše na životnu stazu tvoga Božanskoga Sina, neka nas izvede iz robovanja grijehu, bogatstvu, alkoholu, drogi, neradu, neredu i drugim porocima. Čudotvorna Gospe Sinjska, daj nam vjerovati da s Isusom Kristom, našim Spasiteljem, možemo, čineći dobro, pobijediti svako zlo.

I mi, s blaženim Alojzijem Stepincem, Tebi se obraćamo, presveta Majko Božja i Majko naša! „Pogledaj na dječicu hrvatsku, da ih nikada ne ofuri mraz grijeha i opačine. Pogledaj na hrvatske mladiće i djevojke da ostanu vazda čisti i pobožni! Pogledaj na hrvatske muševе i žene da čuvaju neokaljanu braćnu vjernost i čuvaju se odurnih opačina koje skvrne svetost braćnog života! Pogledaj na hrvatske starce i starice da im milostivi Bog po tvome zagovoru olakša jade starosti, oprosti grijehе i pripremi im sretnu vječnost! Mi pak sa svoje strane obećajemo svi, da ćemo ti ostati vjerni i iskreni štovatelji.“

Oće naš, ... Zdravo Marijo ... Slava Ocu...

O moj Isuse, oprosti nam naše grijehе, očuvaj nas od paklenoga ognja, dovedi u raj sve duše, osobito one koje su najpotrebnije tvojega milosrđa!

PJESMA: Hoćemo Boga - (L. br. 9.)

3. razmišljanje

Gospe Sinjska, u zoru blagdana tvoga Uznesenja na nebo (1715. godine) oko gradskih zidina i u cijeloj Cetinskoj krajini nije bilo više ni jednoga neprijateljskog vojnika. „Da je dakle ovo bilo Njezino dobiće, sumlje ne ima – piše ljetopisac; pak i Turci isti posli govorili su, da su gledali svaku noć u vrime opsidnuća odit po zidu grada jednu ženu u velikoj svitlosti.“ (Raspisanje)

Neprijateljski napad odbila je snažna vjera branitelja i nebesko svjetlo tvoje svete Prilike. Mora smrti pretvorila se u blagdan života. Narod je udahnuo dah slobode. To je bilo veličanstvena proslava tvoga Uznesenja na nebo. U tvoju čast, kao spomen na oslobođenje, upriličiše vitešku igru Alku.

Gospe Sinjska! Ono što se dogodilo pred 300 godina oblikovalo je našu prošlost, sadašnjost, a vjerujemo da će oblikovati i našu budućnost. Iako nas nazivaju da smo „hrabri, viteški, junački“ sinovi Sinja i Cetinske krajine - nama je jasno kako nije sinjska vojska pobijedila osmanlijsku. Nismo bili vojno jači pa otjerali neprijatelje! Bili smo, naprotiv, slabiji, malobrojniji, opkoljeni i onda se odjedanput dogodilo oslobođenje. *Ako ima itko tko u Sinju zna da nije zaslužan za pobjedu i obranu Grada, onda su to branitelji koji su ga branili. Ako ima itko tko je bio svjestan da nije mogao učiniti to što se dogodilo, onda su to branitelji. Znali su da su slabiji, ali se dogodilo da im je Bog svojom voljom otvorio prostor za slobodu.*

U znak zahvalnosti Bogu za taj veliki dar Sinj se nije pretvorio u mjesto ispunjeno mržnjom prema neprijatelju. Nije postao ni mjesto zlopamćenja. Sinj se pretvorio u mjesto proslave slobode, molitve, u mjesto krunjenja i igre. Oružje su pretvorili u oruđe za igru. Neobična pretvorba - koplje kojim se ubija neprijatelj odjednom postaje oruđe za igru! To nam svjedoči i 300. obljetnica proslave Velike Gospe, kao i viteške igre Alke.

Ova proslava podsjeća nas da je Božja moć drukčija od ljudske moći. Bog je tada pokazao da se obrana može dogoditi i drukčije. Bog nam je pokazao da može rješavati naše poteškoće, naša neprijateljstva, naše muke na neočekivan i nepredvidljiv način.

Tebi se utječemo Gospe Sinjska, isprosi nam milost da spoznamo i vjerujemo kako možemo riješiti i nadvladati sve životne probleme i poteškoće, prikazujuće ih tvome Sinu i tvomem Majčinskom zagovoru.

Oče naš, ... Zdravo Marijo ... Slava Ocu....

O moj Isuse, oprosti nam naše grijehе, očuvaj nas od paklenoga ognja, dovedi u raj sve duše, osobito one koje su najpotrebnije tvogega milosrđa!

PJESMA: Gospe Sinjska, majko blaga - (list)

4. razmišljanje

Poslije obrane Sinja, slika Majke od Milosti ostala je punih pet godina u sinjskoj tvrđavi, na Gradu. Kad je popravljena crkva u donjem dijelu grada, koja je bila spaljena 1715. godine, tijekom napada na Sinj, fratri su željeli Gospinu sliku vratiti u obnovljenu crkvu. Iako su se tomu usprotivili vojnici i časnici, Slika je ipak vraćena. Ljetopisac je zabilježio dirljivost prizora iznošenja Gospine slike iz tvrđave i njezinog vraćanja u obnovljenu crkvu: "Da je tada vidit plač i onih koji bijahu u Gradu i onoga puka koji bijaše na dvoru! Prvi plačući od žalosti, a drugi od velike radosti. Zaista, i kamen bi proplakao" (Filipović).

Pred tvojom su slikom, Gospe Sinjska, isplakani potoci suza. Na tvom su oltaru prikazane bezbrojne molitve i zahvale za ozdravljenje, pomirenje, olakšanje u bolestima i patnjama. Ti si utjeha žalosnima, društvo osamljenima, uzvišenje poniženima i slava prezrenima. Gospe Sinjska, hvala ti što nam po suzama vraćaš sjaj očima.

Tebe danas molimo: „Potakni u svima nama obnovljenu želju za svetošću: u našim riječima neka blista sjaj istine, u našim djelima neka odjekuje pjev ljubavi, u našem tijelu i u našem srcu neka prebivaju neporočnost i čistoća, u našim životima neka se uprisutni sva ljepota evanđelja.

Pomozi nam da ostanemo u pozornu oslušivanju glasa Gospodnjega: Vapaj siromaha neka nas ne ostavi ravnodušnima, neka se naš pogled ne odvrati kad se susretnemo s trpljenjem bolesnika i onih u potrebi, osamljenost starijih i nejakost djece neka probude suosjećanje, neka svatko od nas ljubi i časti svaki ljudski život.“

Marijo, „ne daj da izgubimo smisao našeg zemaljskog života: blago svjetlo vjere neka rasvijetli naše dane, utješna snaga nade neka usmjeri naše korake, zarazna toplina ljubavi neka potakne naše srce, pogled svih nas neka ostane usmjeren gore, k Bogu, gdje je prava radost.“

Gospe Sinjska, poslušaj naše molitve, usliši naše vapaje: neka u nama bude ljepota Božje milosrdne ljubavi u Isusu, neka ta božanska ljepota spasi nas, naš grad i čitav svijet.“ (usp. Papa Frano, Molitva Bezgrješnoj)

Oče naš, ... Zdravo Marijo ... Slava Ocu...

O moj Isuse, oprosti nam naše grijehе, očuvaj nas od paklenoga ognja, dovedi u raj sve duše, osobito one koje su najpotrebnije tvogеga milosrđa!

PJESMA: Hvaljen Isus, Marijo - (L. br. 12)

5. razmišljanje

Gospe Sinjska, zahvalni i vjerni branitelji, uvjereni u tvoju pomoć, darovaše zlato i dadoše napraviti zlatnu krunu i zlatni križ. Tom krunom, od suhoga zlata, dana 22. rujna 1716. godine, splitski nadbiskup Cupilli, svečano je okrunio Tvoju Sliku. **Na krunu urezaše natpis: „ZAUVIJEK OKRUNJENA SLAVI SLAVLJE – GODINE 1715.“** Zlatnim zavjetnim darovima zahvalni štovatelji uresiše tvoj sveti Lik.

Okrunjena Djevo božanske ljepote, draga Gospe Sinjska, Majko sve dobrote, Ti si zauvijek naša Kraljica, naša Nebeska Majka i naša Zaštitnica. Ti si odsjaj savršene Božje ljubavi. A ljubav traži samo jedno: da odgovori svim bićem.

Zadivljeni smo prekrasnim nakitima koji rese tvoj Lik. Ipak, dragocjenija od svih ukrasa i nakita, koji rese prelijepi tvoj Lik, jest ljubav i vjera tvojih štovatelja koju su ti donijeli na dar. Tvoj prekrasni lik je natopljen molitvom, prošnjom, krikom, vapajem, nadom i zahvalom. U njemu se ogleda i prepoznaje sav trud i muka, radost i zahvalnost nas i naših pređa. U njemu sve to dobiva lice Majke koja grli svoga Sina i koja ga nama pruža. Lice Majke koja i nas grli i upućuje svome Sinu.

Gospe Sinjska, usrdno te molimo: udijeli milosti svima koji se pred tvojom svetom Slikom mole. Isprosi nam milost i milosrđe, spasenje i blagoslov, pomoć i zaštitu u svim pogibeljima i nevoljama. Daruj mir našim dušama, našim obiteljima, našoj domovini i cijelomu svijetu.

Molimo te zajedno s blaženim Alojzijem Stepincem: „Tvojoj majčinskoj zaštiti preporučujemo naše duhovne i svjetovne poglavare, cijelu našu domovinu i naš narod. Izmoli nam svima vjernost i ustrajnost u katoličkoj vjeri, da u krilu svete Crkve provodimo dane u miru i bez straha, u blagostanju i poštenju i tako zavrijedimo doći jednoć do vječnog života da slavimo ondje trojedinoga Boga u vijeke.“ (A. Stepinac, M. Bistrica 7. 7. 1940)

Oče naš, ... Zdravo Marijo ... Slava Ocu....

O moj Isuse, oprosti nam naše grijehе, očuvaj nas od paklenoga ognja, dovedi u raj sve duše, osobito one koje su najpotrebnije tvogеga milosrđa!

PJESMA: Zdravo djevo - (L. br. 3)

PJESMA : Zdravo Majko milosti (L. br. 2)

(Razmišljanja za procesiju su nadahnuta i tekstovima: Pape Frane, bl. Alojzija Stepinca, i A. Vučkovića i B. Vulete, Ž. Tanjića)